

μόνον βεβαιώνουσι τὸν δρισμὸν ἐκεῖνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπαυξάνον.

Καὶ εἰμιτορεῖ τις ἡδη νὰ γράψῃ ἐν πλήρει συνείδησει.

Βούλγαρισμός = Θεομηνία, πανώλης, σφραγή, δολιώτης, υπαίνα μὲ καλπάκι.

Βούλγαρισμός. 'Υπερθετικὸν τῆς λέξεως Βανδαλισμός. Σημαίνει: 'Ανανδρία, ἐμπρησμός, βιασμός, λεηλασία, δολοφονία, στραγγαλισμός, βασανιστήρια.

'Αρχιερεῖς ἀνεσκολοπίσθησαν, πρόκριτοι ἡρωτηριασθησαν βασανισθέντες, τραυματιῶν ἔξωργονθησαν δόφθαλμοι καὶ ἐκόπτησαν ὅτα, γέροντες ἐκρεούργηθησαν, γυναικεῖς ἡτιμάσθησαν, παρθένοι ἐβιάσθησαν, βρέφη ἐσφάγησαν. Ἰδοὺ τὰ τρόπαια τῶν Πρώσσων (!) τῆς 'Ανατολῆς. Τὸ αἷμα τῶν ἀθώων, τῶν ἀόπλων, τῶν ἀνυπερασπίστων ἔρρευσε ποταμῆδόν! Αἱ σφαγαὶ τῆς Νιγρίτας, τοῦ Κιλκίς, τῆς Δοϊράνης, τοῦ Δεμιρ-Ίσσαρ, τῆς Στρωμνίτσης, τῶν Σερρῶν, τῆς Καβάλλας, τοῦ Μελενίκου, τοῦ Δοξάτου προκαλοῦν τὴν φρίκην. Τὸν ἀληθέστερον χαρακτηρισμὸν ἔδωκεν ὁ 'Εστεμένος Λυτρωτὴς Κωνσταντίνος μὲ τὰ λόγια αὐτά, τὰ δύοτα ἀποτελοῦν ἡγιόρον γάπτισμα κατὰ τῶν λευκῶν Μογγόλων:

«Οἱ Βούλγαροι ἐπισιάζοντις δλας τὰς φρικαλεότητας τῶν βραχφοριῶν ἐπιδροῦντο παρελθόντος καὶ ἀποδεικνύοντις δὲν ἔχουν πλέον τὸ δικαίωμα νὰ συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν».

Τὰ λόγια αὐτὰ πρέπει νὰ γραφοῦν μεγάλους γράμματος καὶ νὰ ἀναφτηθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν κάθε Δημοτικοῦ σχολείου καὶ νὰ τυπωθοῦν ἐν προμετωπίδι κάθε διδακτικοῦ βιβλίου. Ἀπεκτήσαμεν ἡδη εὐτιχῆς ἐκεῖνο, τὸ δόποιον είχον οἱ Βούλγαροι πάντοτε καὶ οὐδέποτε ἡμεῖς τὸ 'Εθνικὸν μῆσον. Αἱ Ἑλλ. γενεαί δέον νὰ ἐκτραφῶσι μὲ τὸ μῆσος κατὰ τῶν Βούλγαρων.

Σειράτε τί ἔκαμαν οἱ Βούλγαροι σταν κατέλοιπον τὴν Στρωμνίτσαν κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον; Συνέλεξαν 20 'Οθωμανόπαιδας ἥλικιας μέχρι 10 ἑτῶν, τοὺς ἔγδυσαν καὶ ἔναντι αὐτῶν ἐποπέτησαν 20 Βούλγαρόπαιδας τῆς αὐτῆς ἥλικιας. «Ἐκαστος Βούλγαρόπαιτις ἐκράτει ἐγχειρίδιον καὶ εἰς τὴν διαταγὴν ἐνός Βούλγαρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐπετέμησαν ἐναντίον τῶν 'Οθωμανοπαιδῶν, τοὺς δόποιους ἀπετελείωσαν μὲ τὰ ἐγχειρίδιά των. Αὐτὸν θὰ εἰπῇ ἐθνικὴ Χριστιανικὴ ἀγωγή! . . .

Ο Βούρβωνος Φερδινάνδος εἰχεν ἐτοίμην Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος πορφύραν ἵνα εἰσέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἡδη περιεκυλώθη ἡ Σόφια του ἀσφυκτικῶς. Καὶ ἀφοῦ χρειάζεται εἰς "Ομηρος διὰ νὰ φάλγη τοὺς Ἐλληνικοὺς θριάμβους, ἀπάγει καὶ αὐτὸς 'Ελληνας προκρίτους ως... δρήγους, διὰ νὰ ξειθυμάνῃ!

Ω ἀρκτοτρόφων Τσάρε, ἔγκλειστος, ως ἄλλος Χαμίτ, εἰς τὰ δωμάτια σου μὲ αἵμοσταγεῖς χείρας ἴκετεύεις οἰκτον καὶ ἐκλιπαρεῖς εἰρήνην... "Ας ὅφεται δι μεγαλοφυής πολιτικός σου Δάνερ.

ΔΑΦΝΙΣ

Ποικίλη Σειρά

Πρωτότυπος αντίτης

Ο 'Ερρίκος Δετούς ἀπέθανε. Δὲν ἡτο ποιητής ἢ φιλόσοφος ζητούμενος ἀπὸ τοὺς ἐκδότας καὶ πλουτίζων ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν συγγραμμάτων καὶ ποιητικά του, ἀλλ' ἡτο ποιητής καὶ φιλόσοφος μποέμ ἐν εἶσος μεταξύ 'Επικούρου καὶ Διογένους, ὅστις ἀν δὲν εὔρισκεν εὐκόλως ἐκδότας, εἶχεν ἐν τούτοις πάντοτε προθύμους ἀκροατὰς ἀπὸ ἑκίνους, οἱ δόποιοι ἀποτελοῦντας τὰς κορυφὰς τῆς Γαλλικῆς γανωνίας.

Τὰ ἔμμετρα ἀποφθέγματά του θά μείνουν εἰς τὴν μνήμην τῶν φίλων του ἐπὶ πολὺ ἀκόριν. Ἰδού μερικά:

Οι παιδαγωγοὶ διδάσκουν τὰ παιδά νὰ μὴ ὅπιλοῦν μὲ γεμάτο στόμα, ἀλλὰ διστὶ δὲν συνιστοῦν εἰς τὰ μὴ ὅμιλοῦν ποτὲ μὲ κενήν κεφαλήν;

Ο ἀριθμὸς τῶν φίλων εἶνε ἀπεριόριστος. Τρέχουν πάντοτε πολλοὶ ὅταν εὔρουν κανέναν ἀφελῆ.

Ο δέκατος ἔννατος αἰών μᾶς προσέφερε πάντα, τι δυνατὸν διὰ νὰ κατασταθῇ εὐχάριστος ἡ ζωὴ, ἡτοι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας τοῦ ἀνδρός καὶ τοῦ σώματος τῆς γυναικός.

Διὰ τὸν ἀνδρα χρυσοῦς αἰών εἶνε ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὅποιον οὕτος περιεφρόνησε τὸν χρυσόν.

★ ★

Ἀνδριάς τοῦ Ἀδάμ

Ολίγοι γνωρίζουν ὅτι εἰς τὴν Νέαν 'Υόρκην ὑπάρχει ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρώτου κατοίκου τῆς γῆς, ὅστις ἐν μέσῳ τῶν πολυαριθμῶν ἀλλων ἀνδριώντων δὲν συντελεῖ βεβαιῶς νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ κόσμου διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν αἰσθῆμα τῶν κατοίκων τῆς Νέας 'Υόρκης.

Ο ἀνδριάς ἀποτελεῖται ἀπὸ τεράστιον ὅγκον ἀποτελούμενον ἀπὸ δύο ὅγκωδεις πέτρας πιθεμένας τὴν

μίαν ἐπὶ τῆς ἀλλης. 'Επ' αὐτῶν κάθηται ὁ 'Αδάμις ἐκτέλεσιν κατωτέρα, καὶ τοῦ μετρίου κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας του δείκτην, οὕτινος ἡ σκιά πίπτει ἐπὶ στρογγυλοῦ δίσκου περιέχοντας τὰς ὥρας. Οὕτω ἀποτελεῖται ἡλιακὸν ὥρολόγιον.

Οι διαζέται οἱ πληροφορούμενοι διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν ὥραν θὰ πειθῶνται ὅτι ἡ διπάνη διὰ τὸν ἀνδριάντα δὲν διετέθη ἐντελῆς εἰς μάτην.

★ ★

Καγηθώρα τῶν περιοδικῶν

Ο Δώρος Παζέ, ὁ ἐν Λονδίνῳ πρό τινος ἐγκατασταθεὶς πρεσβύτερος τῆς Ἀμερικῆς, πρὸ τῆς ἀναχρήσεως του ἐν Νέας 'Υόρκης είχε προσκληθῆ εἰς γεύμα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου τῆς πόλεως ταύτης. Ἐν τῇ προπόσει, ἦν ἡ Α. Ε. Ζιγερέν, εἰπε μεταξύ ἀλλων καὶ τὰ ἔντις. «Υπάρχουσι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, τόσα δὲ εἰναι τὰ Περιοδικά τὰ ὅποια ἐκδίδεται, ὥστε ἀνισογῶ ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἀναγνώσκω ὅλα. Σοδαρώς τοι μειδουλέων δέτι πρέπει νὰ πάυσῃ ἡ ἐκδοσίς δόσον τὸ δύνατόν περισσότερων ἐξ αὐτῶν. Οὐδέτεν εὐρίσκω μεγαλείτερον δόφελος, τὸ δόποιον δύνασθε νὰ παρέητε εἰς τὸν κλάδον σας. Εἶναι περίεργον ἀληθῶς πῶς κατορθώνουν νὰ ζῶσι τινὰ ἐκ τῶν περιοδικῶν σας, θὰ ἡτο δὲ εὐχῆς ἔργον ἡ αὐτοθυσία νὰ θυσιασθῶσιν τινὰ εἰς τὸν βωμὸν τῆς συναδελφότητος ὑπὲρ τῶν λοιπῶν».

★ ★

Τὸ δέατρον καὶ αἱ γυναῖκες

Ο Γάλλος 'Ακαδημαϊκὸς κ. Μαρσέλ Πρεδώ, ὁ γνώστης καὶ ὑμητής τῆς γυναικείας καρδίας, ἐπιρίπτει εἰς τὰς γυναῖκας ὅλην τὴν εὐθύνην διὰ τὰ ἡλ-

Θια ἔργα ποῦ παιζονται ἀπὸ τίνος εἰς τὰ Παρισινά θέατρα. Ἐάν δὲν ἀναβίλλονται τώρα ἔργα φιλολογικῆς καὶ δραματικῆς ἀξίας, ἀλλὰ μόνον γεωπατικά καὶ κουτά, σι γυναῖκες λέγει εἶνε ή αἰτία. "Οταν πηγαίνουν εἰς τής «πρώτεα» δὲν τὸ κάμινουν διὰ νὰ ίδουν τὸ ἔργον, ἀλλὰ προσέχουν καὶ συζητοῦν μόνον διὰ τὰ πολυτελῆ κουστούμια τῶν καλλιτεχνῶν. «Τὸ ροῦχο αὐτῆς εἶνε ὑπέροχον», «αὐτὸς ὁ συνδυασμός τοῦ μπλε καὶ τοῦ μαύρου εἶνε πολὺ σίκ», «ω, κύττα τὸ καπέλλο αὐτῆς, ἀγαπητὴ μου». Αὐτὰ μόνον ἀκούει κανεὶς μεταξύ γυναικῶν. "Εὐ ἔργον μου, λέγει ὁ Ἰδιος, δὲν ἐπαίχθη κάποτε παρὰ δύνεκα μόνον φοράς διότι ἡ τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἡθοποιίους νὰ ἐκφανίζωνται μὲν δύο καὶ τρία πολυτελῆ κοστούμια. "Οταν ἀπέτυχεν, εἴπαν ὅτι ὁ λόγος ἦτο διότι δὲν ἔδειπε κανεὶς κοστούμια σίκ εἰς αὐτό μου τὸ ἔργον. Διὰ νὰ σταθῇ σήμερον ἐν ἔργον, οἱ συγγραφεῖς ἀλλάζουν χωρὶς λόγου σκηνὰς καὶ τόπους μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δίδεται περίστασις εἰς τὰς ἡθοποιίους νὰ φαίνωνται μὲν περισσότερες ὥρατες φρεσοίες.

Αἱ γυναῖκες μὲν τὸ κουτό καὶ κούριο τους μωσάλ, ἐπιλέγει, κατέστρεψαν τὸ θέατρον.

★ ★

Ἐκαιόστης αιοιτοῦ.

Εἰς τὴν Ἱταλικὴν πόλιν Πεσκάρα, γενέτειραν τοῦ Γαρδιήλ θ' Ἀννούντσιο, εἶχε σχηματισθῆ μιὰ ἐπιτροπὴ ὅπως δωρήσῃ εἰς τὸν ποιητήν μίαν ἔπαινον. Ἡ ἐπιτροπὴ ὥιως εἶχε λησμονήσει νὰ ζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κυρίως ἐνδιαφερομένου, ὅστις μὲν ἥκιστα ποιητικὴν προστυχίαν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Δῆμαρχον τῆς Πεσκάρα τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Σᾶς εὐχαριστῶ ὅπως καὶ τοὺς ἄλλους φίλους μου διὰ τὴν καλὴν σας πρόθεσιν, ἀλλὰ δὲν θέλω δῶρα, οὔτε κοσμήματα, οὔτε πρενοιαστικά. Ἀρκοῦμαι εἰς ἐμαυτόν, καὶ ζῶ ὅπως μου ἀρέσει, εἰς τὰς κατοικίας τὰς ὅποιας ἔγινεν ἐκλέγω.

— Φεῦ! θ' ἀνέκραζε κανεὶς ἀλλος μετριοφρονέστερος ποιητής,— γράφει μία Γαλλικὴ ἔργωρες— πῶς δὲν λησμονεῖ αὐτὸς ὁ Χριστιανὸς ὅτι πρὶν λάβῃ τὸ ποιητῶδες ψευδώνυμον τοῦ Εὐάγγελισαντος 'Αρχαγγέλου ὀνομίζετο ἀπλούστατα κ. Ραπανιέττα!» (Ραπανάκιας).

★ ★

Ο Κάιζερ καὶ η νέα τέχνη.

Ο Αύτοκράτωρ Γουλιέλμος δὲν ἀγαπᾷ τὴν art noueau, τὴν νέαν τέχνην.

Κατὰ τὰ ἔγκαίνια τοῦ νέου μουσείου τοῦ 'Αννούντρου διέσχισε τὰς αιθούσας, διακεκοσμημένας ἀπὸ τὸν γνωστὸν Ἐλεύθερον Λωγγράφον Χόδλερ, τοῦ ὅποιου αἱ γυμνογραφίαι ἔχουν πρασινοκιτρίνισας καὶ οὐδεὶς ἀνταυγείας. Ἐστάθη εἰς ἔνα τοῖχον γυμνόν ὁ Αύτοκράτωρ καὶ ἥρωτης.

— K' ἔδω;

— Εἶδω θὰ μηδὲ η προσωπογραφία τῆς 'Υμετέρας Μεγαλειότητος.

— Τὴν ὅποιαν δὲν θὰ ἔχῃ κάμει ὁ Χόδλερ, εἶπεν δὲ Γουλιέλμος.

★ ★

Τινῶμαι τοῦ Ποντσίνι.

Ο Ἱταλὸς συνθέτης Ποντσίνι, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τὰς ἔργματά του Βερολίνου ἐάν προστοιμάζει νέον μελόδραμα, ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Εἶχε συνεννογθῆ μὲν τὸν Ροστάν, τὸν Μαΐτερλιγκ καὶ τὸν Δ' 'Αννούντσιο, ὅπως τοῦ προστοιμάζουν λιμπρέτο, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τοῦ παρουσίασεν ἀκόμη τίποτε διά μελοποίησιν.

Εἶπεν ὅτι ἐπιθυμεῖ ζωγρῶς νὰ συνθέσῃ δύο μελοδράματα ὃν τὸ ἐν ἐντελῶ ποιητικῆς φύσεως, τὸ δὲ ἔτερον θὰ πλέκεται μὲν ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Παρισινῶν ἀπάρχοντα.

Ο Ποντσίνι ἐρωτηθεὶς διὰ τὸν Βάγνερ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐπίδρασί του εἰς τὴν νεωτέραν μουσικήν εἶναι τοιαῦτη, ὡστε αὕτη δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτόν. Διὰ τὸν Στράους εἶπεν, ὅτι εἶναι ὁ τρυφερώτερος τῶν μουσικῶν τοὺς ὅποιους ἔγνωρισε, ιδιοφυής. Ο Ποντσίνι ἀνεφέρει καὶ τὸ ἀνέκδοτον ὅτι προκειμένου νὰ παρασταθῇ τὸ νέον ἔργον τοῦ Στράους «Ο ιππότης τῶν ρέδων» εἶπεν ἡ συζύγος του εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ ἐζήτει διαζύγιον, ἢν δὲν ἐπετύγχανε.

★ ★

Τὸ δέρμα τοῦ βιθίου.

Ἐσχάτως εἰς βιβλιόφιλος Παρισινὸς ἐπώλησε μερικοὺς τόμους δεμένους μὲν «δέρμα ἀνθρώπου». Τὰ δεσμάτα τοιούτου εἰδός δὲν εἶναι νεωτερισμός. Ο Κάπιλλος Φλαμμαριών διηγεῖται σχετικῶς τὴν ἔνης ιστορίαν. Παρεθέρις εἰς τὸ ἔρος Σουρά φιλοξενούμενος ἀπὸ τὴν κόμησσαν Σαιντ Α... ἡ ὅποια ἔθαυμαζε τὰ ἔργα του καὶ ἡ ὅποια ἀπέθανε μετ' ὀλίγον χρόνον. Μαζὶ μὲ τὸ νεκρώσιμον ἀγγελτήριον τοῦ θανάτου τῆς κομήσσης, δὲ δάσημος ἀστρονόμος ἔλαβε τὴν ἔνης ἐπιστολὴν τοῦ θεράποντος ιατροῦ τῆς κομήσσης.

«Ἐκπληρῶ τὴν εὐχὴν πιᾶσε νεκρᾶς, ἡ ὅποια σᾶς ἡγάπησε πάντοτε. Μ' ἔχει ἔξορκίσει νὰ σᾶς ἀποστέλω μετὰ τὸν θάνατόν της τὸ δέρμα τῆς ὥραίς πλάτης της, διὰ τὴν ὅποιαν εἰγάπεται ἐκδηλώσει τόσῳ ζωηρὸν θαυμασμὸν τὸ βράδυ τῆς ἀναχωρήσεώς σας. Ἐπιθυμεῖ νὰ δέσετε μὲν τὴν ἐπιθερμίδα τῆς αὐτῆς τὸ πρῶτον ἀντίτυπον τοῦ προσσχοῦς ἔργου σας. Σᾶς ἀποστέλλω τὴν ἐπιθερμίδα αὐτῆν, ἐπειδὴ ὥρκίσθηκα ὅτι θὰ τὸ κάμω.

Ο Φλαμμαριών ἔδεσε μὲν τὴν ἐπιθερμίδα αὐτῆν τὸ πρῶτον ἀντίτυπον τοῦ τοῦ τοῦ κυκλοφορήσαντος βιβλίου του «Γῆ καὶ Οὐρανός» προσθέσας μὲν χρυσῷ γράμματα τὴν ἐπιγραφήν: «Ανάγινησις νεκρᾶς».

★ ★

Πλαστὰ κειμήλια.

Εἰς τὴν Ἱαπωνίαν ἐνεργεῖται φοδερὸν ἐμπόριον πλαστῶν ἀντικειμένων ἀρχαίας Ἱαπωνικῆς τέχνης. Τὰ προϊότα ταῦτα ἐπληγματίζονται τὰς Γερμανικὰς ἀγοράς εἰς βαθμὸν καταπληκτικόν. Εκ τούτου η Ἱαπωνικὴ κυβέρνησις ἡναγκάσθη νὰ λάβῃ μέτρα αὐτηρότατα πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀπατώνων τούτων.

Είναι περίεργον ὅμως πῶς οἱ ἀντιγραφεῖς σύτοι μιμοῦνται τὰ ἀρχαῖα Ἱαπωνικὰ κειμήλια. Ός πρὸς τὰς ζωγραφίας μεταχειρίζονται χρῶματα, κατασκευασμένα ἐξ ἀποεσθέντων χρωμάτων ἀρχαίων πινάκων. Διὰ τῆς κόνεως δηλ. τῶν ἀποξομένων ἐκ τῶν πινάκων χρωμάτων, παρασκευάζουν ἔμοια σχεδὸν πρὸς τὰ ἀρχαῖα χρωμάτα.

Διὰ νὰ κατασκευάσουν δέ εὑλίνα γλυπτά ἔργα μεταχειρίζονται τὸ έύλον, τὸ ὅποιον κατὰ καιρούς ἀρρέθη ἀπὸ τὸν κιλιετὴ ἀρχαῖον γαλὸν τοῦ Τοταίγη εἰς τὴν Νόραν, ἀντικατασταθὲν διὰ σιδήρου. Τὸ έύλον τοῦτο φαγωμένον δλόκιληρον ἐκ σκυλίκων ἐνισχύει τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀρχαίας προσλεύσεως.

★ ★

Δειτάρια ἀρίων.

Η Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρωσίσις, λαδοῦσα ὑπὲρ ὅψιν ὅτι ἐν Ρωσίᾳ κυκλοφοροῦσι ταχυδρομικὰ δελτάρια φέροντα εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου

Adorée Villany.

* Adorée Villany *

καὶ τῶν ἄλλων ἀγίων ὡς καὶ ἀπεικονίσεις γεγονότων ἐκ τῆς Ἰστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, προσρχομένας ἐκ τῶν διασήμων πρωτούπων μεγάλουν καλλιτέχνων, στὸν τοῦ Ραφαὴλ, τοῦ Μουρίλλου καὶ ἄλλων, κρίνασσα δὲ ἔτι, εἰ καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ εἰκόνογραφημένα δελτάρια δὲν ἀποτελοῦσιν ιερὰ ἀντικείμενα, ὅμως τὰ ἐπ' αὐτῶν ἀποτετυπωμένα πρόσωπα καὶ ἀντικείμενα εἶνε ιερὰ διὰ τοὺς χριστιανοὺς, συνεπῶς, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰ εἰκονίζουμενα, τὰ δελτάρια ταῦτα δὲν πρέπει νὰ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν πρὸς κοινὴν γῆρησιν, διεβίβασσε σύστασιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν. ὅπως ἀπαγρύπνῃ τὴν πώλησιν. Τὸ ὑπουργεῖον ὀπηγόρευε τὴν κυκλοφορίαν τῶν τοιωτῶν δελταρίων.

★ ★

* Η ρυμνὴ χορεύτρια.

Εἰς τὸ προηγούμενον ρύλλον ἐγράψαμεν διὰ τὴν διάσημην χορεύτριαν Adorée Villany ἡτοῖς διότι ἔγραψεν δὲλδόγυμνος, κατεδικάσθη εἰς 200 φρ. πρόστιμον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἐφειδόλευν ἥδη τὴν ἀπόφασιν.

Δημοσιεύουμεν ἐκ φωτογραφίας σταλείσης ἡμῖν ὑπὸ αὐτῆς τῆς ίδιας διαφόρους χορευτικάς στάσεις καὶ κινήσεις. Ἡ δεσποινὶς Βιλλάννη εἶνε ἡ ἀναγεννήσασα τὴν χορογραφικὴν τέχνην, ἐνσάσα ίδιον σχηματισμὸν καὶ χρῶμα καὶ στύλο εἰς τοὺς χορούς. Τὸ πρόγραμμα τῶν παραστάσεων τῆς ἀποτελεῖ τὴν ιστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ χοροῦ. Χορεύει Αιγυπτιοκόν χορούς ('Ἐπιδείπνιος χορός, χορὸς "Απιος") Ιουδαϊκὸν (χορὸς μελίσσης), 'Ασσυριακὲς (χορὸς δούλης), 'Ελληνικὸν (χορὸς Φρύνης πρὸ τῶν δικαστῶν), Ρωμαϊκὸν (χορὸς Χριστιανῶν ἢς ἐκδεδυμένας ὡδῆγουν νὰ χορεύσουν εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν Ιπποδρόμιον). Καὶ νεωτέρους δὲ χορούς χορεύει. Μὲν ὑπερέχει δὲ χορὸς τῆς Λύπης, καὶ παίγνια μὲν πέπλους καὶ ταινίας.

'Ἐπ' εὐκαιρία τῆς δίκης τῆς Βιλλάνη ἔγεννηθη δημιοσιογραφικῶς τὸ ζήτημα. Ὁ χορευτὴς ἡμιπορεῖ νὰ ἔξωτερικεύσῃ ζωντανότερα τὸ καλλιτεχνικόν του τάλαντον γυμνὸς ἢ ἐνδεδυμένος; Τὸ ζήτημα καθαρῶς κινητικόν, ἀπασχολεῖ τοὺς Παρισινούς κύκλους χωρίς καὶ νὰ λύεται ὀριστικῶς.

Τὸ γηραιὸν μοντέρο.

Ζῆται Λονδίνῳ ὁ ὑπεροχθόηκοντούτης γέρων 'Παλαρόσσης, τοῦ ὀποίου ἀπὸ ἐδομήκοντα ἐτῶν ἡ ἀργαστὴ ὑπῆρξε νὰ γηραιεύῃ ὡς... πρόστυπον ὅλων σχεδὸν τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Αγγλίας. Τώρα ἐδήλωσεν ἔτι ἀποσύρεται τῆς... ὑπηρεσίας!

Ο Κολαρόσσης δύναται νὰ καυχῇ ὅτι ἐπέτυχεν δι, τι σπανίως δινθρωπος ἐπιτυγχάνει. Ήτοι νὰ ἴδῃ τὴν μορφὴν του ἐλαγραφημένην εἰς ἔλας τὰς Πινακοθήκας τοῦ κόσμου, ίδιως τῆς Αγγλίας. Μόνη ἡ τοῦ Λονδίνου Tate Gallery ἔχει εἰκοσάδα εἰκόνων του, ἔργα τῶν ἐνδοξότερων "Αγγλων ζωγράφων". Ο «ναύτης» τοῦ Μιλλαλ, αἱ εἰκόνες ἐν τῇ τοῦ Λόρδου Λάζιο, συλλογῇ, τὰ σύμματα τοῦ ζωγράφου Βάττες, ἐπίσης γιλυπτῶν πλαστικά ἔργα, αὐτὸν ἔχουσιν ὡς πρότυπον. Τὸν ἀνευρίσκει τις καὶ εἰς τὰς τοιχογραφίας τοῦ μουσείου τοῦ Κένσογκτων. ὡς ἄγιον Γεώργιον φονεύοντα τὸν δράκοντα καὶ ἀλλαγοῦ.

Τώρα δὲ Κολαρόσσης κατασλήθεις ἐκ τοῦ γῆρατος καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἀπεφάσισε νὰ ζήσῃ τὰ λοιπὰ ἔτη τῆς ζωῆς του ἡμίχορος εἰς τὸ χωρίον Φόλταμ.

Ἀπὸ παιδίκης του ἡλικίας εἶχε σῶμα ἐκάκτως πλαστικόν, εὔμορφον καὶ εύμελές· οὕτως ἀπὸ παῖς ἥρχισε τὴν τέχνην του. Όχι ἡττον ἀν καὶ εἰργάσθη ἀκινητῶν ἐπὶ τόσα ἔτη, δὲν ἀπέκτησε περισσότερον. Εἶχε πολυμελὴ οἰκογένειαν καὶ ἔχρειάσθη πολλά νὰ διαπανήσῃ ὑπέρ αὐτῆς ἐκ τῆς ἀργαστὸς του, καίτοι οἱ καλλιτέχναι πρὸ τῶν ὀποίων ἐπολέάριε τὸν ἀντῆμιςιψαν πάντοτε γενναῖως.

K. KADAMAN

Στὴν ἀκρογιαλιά